

Karácsonyi Vacsora

1945. december huszonnegyedikén készült ez a kép. A svédek karácsonyi vacsorát szerveztek számunkra. Ez egy nagyon kedves és emlékezetes összejövetel volt nekem. A balról ülő sorban a hatodik vagyok. A negyedik nő Zsuzsi, mellette a sorban a harmadik pedig a mamája. Ő nem volt zsidó, hanem a férje volt az. Amikor a lányát elvitték munkaszolgálatra, ő vele ment. Ő is ott volt Bergen-Belsenben mint nem zsidó. Először Ravensbrückben voltak, aztán vitték őket Bergen-Belsenbe. Mi már Svédországban találkoztunk, nagyon érdekes körülmények között. Ők ketten voltak egy háromágyas szobában, én meg egy másikban. A folyosón volt egy rádió, én meg a Zsuzsi csak úgy látásból ismertük egymást. Játsozták Mozart 'Kis éji zené'-jét a rádióban, és a többiek el akarták csavarni a rádiót, mi meg nem engedték. Ő is nagy zenebarát volt. Ekkor mondta, hogy gyere, van egy üres ágy nálunk, és így összebarátkoztunk. 1948-ban hazajött, és itt, Budapesten férjhez ment, de 1956-ban visszament a férjével Svédországba. Tartottuk a kapcsolatot, amíg öngyilkos nem lett, 2003-ban. A képen látható egy férfi, aki jobboldalt áll. Az egy szörnyeteg orvos volt. Lett vagy litván volt. Nagyon undok volt, nagyon utáltuk. Az volt a gyanúnk, hogy náci beállítottságú.